

до днесъ оставатъ неразкрити. Не е позволено още да се разкриватъ на хората тѣзи истини. Мнозина искатъ да имъ се каже нѣщо отъ тѣзи истини, но за да имъ се каже нѣщо, тѣ трѣбва да разбиратъ Божественото начало въ себе си, да вѣрватъ въ Първата Причина и да сж свързани съ нея. После, тѣ трѣбва абсолютно да вѣрватъ въ себе си, както и въ своитѣ ближни. Никакво съмнение не трѣбва да сжществува въ тѣхъ! Ние сме срѣда, проводници на Божественото. Въ тази срѣда работятъ много напреднали сжщества. Всѣки човѣкъ отдѣлно е резултатъ и на работата на своитѣ предци. За да дойде въ връзка съ напредналитѣ, съ разумнитѣ сжщества, той трѣбва да се върне къмъ своя първиченъ животъ, къмъ живота на своитѣ предци, които се отличавали съ голѣма устойчивостъ, съ високъ моралъ. Иначе, каквито закони и теории да се прокарватъ въ съвременнитѣ общества, тѣ не могатъ да подобрятъ живота.

Като гледамъ картинитѣ на съвременнитѣ художници, много рѣдко виждамъ нѣщо високо идейно. Българитѣ, напимѣръ, обичатъ да рисуватъ картини отъ миналото, прозаични нѣща. Тѣ обичатъ да рисуватъ своитѣ царе, Крумъ, Симеонъ, забележителни съ голѣмитѣ си подвизи. Коя бѣше основната идея на Крума, на Симеона? Тѣ показаха ли предцитѣ на българитѣ? Това става не само въ България, но и въ цѣла Европа. Кой европеецъ се е заелъ да търси предцитѣ на тѣхното жито? Ако човѣкъ не устоява на мжчнотиитѣ въ живота, това показва, че той не е намѣрилъ още своитѣ предци. Ако при най-малкитѣ мжчнотии изсѣхвате, де е вашата сила? Ако вашето вѣрую не може да устои на изпитания, каквито устройвахъ на мжченицитѣ, какво вѣрую е това? Какво ще кажете за единъ теософъ, окултистъ, или пъкъ християнинъ, който, при най-малкитѣ изпитания, напуска своето общество, или черковата, къмъ която се числи? Човѣкъ може да напусне дадено общество или държава, но дето и да отиде, той все ще се натъкне на известни ограничения, на известни закони. Всѣки законъ изисква отъ човѣка зачитане или известно подчинение. А тъй, да се движи човѣкъ отъ едно мѣсто на друго, да бѣга отъ затрудненията, това не е никакво разрешаване на въпроситѣ. Да се движи, да се разлива човѣкъ въ своя животъ, това е качество, присжщо на водата. Човѣкъ трѣбва да бжде стабиленъ, като почвата, като твърдата материя. Щомъ дойде до Бога, до идейния животъ, никжде не трѣбва да се мѣстимъ. Турцитѣ казватъ: „Камъкъ, който се търкаля,